

Společnosti preventivní stomatologie

Vážení dámy a pánové,

další směřování společnosti se zcela ostentativně nabízí. Jedná-li se o vyškolení lékařů, kteří měli zájem se sami naučit čistit zuby a dále tuto znalost předávat svým pacientům, kteří v mnohém nic netuší o štěstí a zdaleka ne samozřejmosti, že se jim dostává, často zdarma, poučení, jež může prodloužit život nejen jejich úsměvu, ale především jim samým. Máme-li na mysli zubní lékaře a stomatology bylo učiněno obrovské množství obdivuhodné práce, a snad i té nejtěžší, přesvědčit samotné lékaře o tom, že nebyli schopni sami sobě zachovat orální zdraví. Dnes mnoho z nich předává získané znalosti svým pacientům a další mají možnost se zúčastnit Týdne čistých zubů a členy Společnosti se stát.

Nyní nastala doba, kdy profesionálům, kteří mají o orální prevenci zájem, je umožněno si ji osvojit a každoročním recallem obnovovat a zdokonalovat techniky čištění. Nicméně široké veřejnosti – pacientům – je tato mechanická magie skryta, tím se stávají náchylnými k víře v bludy, kterými jsou zasypáváni ze všech stran a to nejen novináři, kteří se k nim vpodstatě řadí, a ve své trestuhodné neznalosti tvoří neuvěřitelně hloupé sloupky postavené na informacích firem, které pomůcky k dentální hygieně vyrábějí, ale také ze strany reklamních letáků – záměrnému klamání výrobci, nicméně nejvíce zarážející je kognitivní ignorance samotných lékařů, kteří sami v účelové a pohodlné nevědomosti mechanické čištění odsouvají na vedlejší kolej za všemožné vody, vodičky a pasty. Těchto lékařů není málo, je jich dokonce většina; instruktáž ústní hygieny je jim cizí jako borovici list. Ano, je to smutné, protože tak připravují nejen sebe, což by bylo jejich svobodné rozhodnutí a pak tedy nic špatného, ale především své pacienty, kteří na výběr stran svého zdraví nemají, o léta života a šťastný úsměv. Pak ovšem s tím rozdílem, že nedobrovolně, neboť jim nebylo dáno na výběr.

Běžnou praxí u nás instruktáž hygieny není, neboť je-li, pak je většinou nehrazenou součástí preventivní prohlídky. A proč tomu tak je? Chybí povědomost pacientů a tím ochota si své zdraví zainvestovat, tedy úhrada za trpělivou práci s pacientem, čas v ordinaci vinou nízkého počtu ošetřujících lékařů. A nakonec ochotný a znalý lékař. Čas v ordinaci lze vyřešit přijetím dentální hygienistky, která ovšem dentální hygienu ovládá ke spokojenosti nejen pacientů, ale i lékaře ve smyslu dlouhodobého výsledku. Ne každý lékař si z počátku může dovolit dentální hygienistku, a i kdyby tomu tak bylo, on pro své zdraví a pro nutnost kontroly dentální hygieny svých pacientů a práce hygienistky; musí co nejlépe je schopen, tedy téměř dokonale, ovládat techniku orální hygieny. Neboť úspěšně a smysluplně může kontrolovat jen ten, kdo sám je alespoň tak dobrý v činnosti, která mu ke kontrole náleží, jako kontrolovaný. Z toho plyne, pokud chceme dosáhnout výborného dentálního zdraví populace, každý lékař musí být schopen dentální hygienu úspěšně provádět sám na sobě a mít snahu se v ní stále zdokonalovat, úspěšně instruovat a motivovat své pacienty k jejímu provádění, kontrolovat, v dobrém vést k neustále lepšímu výsledku a mít možnost být za to adekvátně hodnocen.

Z tohoto vyplývá jednoznačný cíl seznámit širokou veřejnost s nutností a prospěšností dentální hygieny a výsledky, které správné provádění přináší a to prostřednictvím SPS jako výlučného společenství lékařů, kteří se o orální zdraví populace již jedno desetiletí starají s prokazatelnými výsledky ve svých ordinacích

Aby tato cesta dosáhla svého cíle úspěšně, je nezbytné, aby byla podpořena těmito kroky:

Společnost vystupuje jednotně a nestranně.

Společnost je reprezentována lidmi, kteří jsou oddáni její filozofii.

Je vedena diskuze na poli nových poznatků a vznikají jednotná stanoviska k nim.

Je nutné, aby společnost vystupovala jako zkušený a trpělivý učitel, snažila se svou publikační činností o obrození dentální hygieny (veřejné sdělovací prostředky, vlastní oběžník určený členům a jejich pacientům) a to tak dlouho, dokud si každý člověk neuvědomí, že jeho dentální hygiena není věcí jeho lékaře - ale je na něm, aby instruktáž vyžadoval a jeho právem, aby mu byly poskytnuty relevantní informace- že je nutné ji provádět pečlivě a s láskou, aby se stala součástí boje o zachování celkového zdraví; tento člověk se pak sám bude cítit ponižován reklamou chemických prostředků, zpětně ocení svého lékaře, který mu znalost dentální hygieny poskytl jako dar, o němž netušil ve své nevědomosti, jakou obrovskou cenu má, a nadále bude vyhledávat jen lékaře, kteří jsou v tomto vzdělání. A pokud dnes tomu tak z ohledem na počet lékařů být nemůže, nemám obavu, že v budoucnosti by se tak nestalo.

Takto vzdělaný pacient bude ochoten uhradit instruktáž orální hygieny a bude ji sám považovat za nutnou součást své každodennosti. Vodítkem pro výběr lékaře, či dentální hygienistky mu bude členství v SPS. Tak se tedy i pro veřejnost vyprofilují zubní lékaři, kteří jsou skutečně lékaři a ne řemeslníci, i když třeba skutečně zruční.

Tak tedy pojďme na pacienty i na lékaře, kteří opovrhují dentální hygienou, od lesa. Dejme pacientům povědomí a bič na lékaře, kteří je vědomě připravují o roky jejich života. Dejme jim povědomí o správných technikách, o správných pomůckách, o nutnosti individuální instruktáže a recallování. Vysvětleme i jim proč.

Chtějme orální zdraví pro většinu naslouchání schopné společnosti, proto jsme se chtěli, nebo chceme stát lékaři.